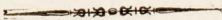

Bij het vertrek van het Koopvaardijfchip
DE WILHELMINA, naar **BATAVIA**,
 den November 1822, waarmede
 drie mijner gewezen Kostleer-
 lingen die reis onde. namen.

't Zeil in top! daar vaart het Scheepje,
 En verlaat zoo 't Vaderland,
 't Voert mijn jonge vrienden henen,
 Haast zijn ze uit mijn oog verdwenen,
 't Brengt hen naar 't Javaansche strand.

Goede God! geleid het Scheepje,
 Voer het zachtkens zuidwaarts voort,
 Zoo doorklieft het steeds de baren,
 Wel beveiligd voor gevaren,
 En houdt vreugde binnen boord.

Hij , dien God geleidt , is veilig ,
Hoe ook soms de stormwind woedt ;
God! verhoort Ge ons aller bede ,
Dan bereikt het Schip in vrede
't Strand, waar 't dobbrend henen spoedt.

Zeeman! let op wind en stroomen ,
Peil den stand van Ster of Zon ,
Laat uw reekning nimmer falen ,
Wis zoudt gij het duur betalen ,
Zoo ze u ooit misleiden kon.

Maar hoe ook de kunst moog' stijgen ,
't Pad den zeeman wijst en baant ,
't Element is trotsch en krachtig ;
Maar de goede God blijft magtig ,
Als de zon van voorspoed taant.

Magtig, om in nood te helpen,
Daarom, zeeman! bouw op Hem;
Wacht uw' bijstand uit den hoogen,
Hulp verleent het Alvermogen,
Heel Natuur zwicht op Zijn stem.

Zoo vertrouwend heen gevaren,
Met het oog op God gerigt,
Zoo zal de uitkomst heilrijk wezen,
Zoo heeft men niets kwaads te vreezen,
Waar ook 't spoor der reize ligt.

Daar is 't Schip mijn oog ontweken:
Heil, mijn vrienden! heil aan boord!
Heil! waar gij uw' koers moogt rigten,
Bij 't volbrengen uwer pligten,
Heil! in 't heete wereldoord!

HILLEGERSBERG,
November 1822.

W. VAN DEN HOONAARD.